

*Jezus świadom, że już wszystko się dokonało,
aby się wypełniło Pismo, rzekł: „Pragnę”.*

Nalozono więc na hizop gąbkę pełną octu i do ust Mu podano (J 19, 28-29).

Miłosierny Panie, Zbawicielu mój, w tej godzinie duchem jestem na Golgocie. Staję pod krzyżem obok Twojej i mojej Matki. Słyszę Twoje słowo: *Pragnę*, które z wysokości krzyża kierujesz do każdego człowieka. Mówisz je także do mnie. Twoje wołanie dociera do głębi mego serca, porusza mnie, bo wypowiadasz to słowo w chwili, gdy oddajesz za mnie swoje życie, gdy cierpisz z powodu moich grzechów. Jak wielkie musi być Twoje pragnienie, że przebija się przez morze okrutnego cierpienia. W tym pragnieniu jest Twoja niepojęta miłość ku mnie. Pragniesz mnie, Panie, i tylko ja mogę odpowiedzieć na Twoje pragnienie. Nikt mnie nie może zastąpić. Staję więc pod Twoim krzyżem, by swą obecnością i modlitwą ugasić Twoje pragnienie. Wiem, że to tylko kropla w morzu, ale bez niej Twoje pragnienie pozostanie nieugaszone. Będziesz nadal wołał: *Pragnę*, choćby cały świat był u Twoich stóp.

Staję więc na Golgocie z moją małą wiarą, pełną zastrzeżeń, nieufności i niedowierzania Twojej dobroci, jaką masz ku mnie. Staję z miłością kwaśną jak podany do Tych ust ocet. Ale Ty jej nie odrzucasz. Przyjmujesz, jak podany Ci w tej godzinie hizop z gąbką pełną octu, by ją przemienić w Twoją miłość, jak wodę w wino w Kanie Galilejskiej.

O tę łaskę przemiany serca, mojej miłości w Twoją miłość proszę dla zasług Twej bolesnej męki nie tylko dla siebie, ale dla wszystkich dzieci Kościoła i dla wszystkich ludzi, bo nikogo nie wyłączyłeś z liczby zbawionych. Daj, abyśmy umieli gasić Twoje pragnienie swoją obecnością przy Tobie, konającym na krzyżu, szczerym wyznaniem naszych grzechów i słabości oraz błaganiem o miłosierdzie dla nas i całego świata. Wtedy będziemy odpowiadać na Twoje wołanie z krzyża i gasić Twoje pragnienie przemiany naszego życia i zbawienia od zła każdego człowieka. Niech dziś z Twego przebitego włócznią serca rozleje się miłosierdzie na Kościół święty, na naszą Ojczyznę i świat, aby w ludzkich sercach dokonywał się nieustannie cud przemiany octu w wino miłosiernej miłości.